

LA PATRIA CATALANA.

REVISTA DE LITERATURA, CIENCIAS, ARTS E INTERESSOS LOCALS.

SURTIRÁ DOS VEGADAS AL MES.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.	ADVERTENCIA.	PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ.
VALLS: trimestre. . . rals 6. Fora » . . . » 6y 1/2. Un número sol. . . . » 1.	No 's publicará cap escrit sense la firma del autor com tampoch se retornarán los originals que no 's inserten.	VALLS: Administració carrer de Baldrich, 16, cantonada. Barcelona: Teixidó y Parera, Pi, 6. Los demás punts remetent l'import de la subscripció en sellos de correu
ANY I.	VALLS 15 DESEMBRE DE 1880.	NÚM. 5.

LO DEBER.

¿Sabeu, estimats lectors, quin es lo pitjor martiri que 's pot donar á un nen? Tots ho hem sigut y poch menys ó mes á tots nos han martirizat los nostres pares. Sempre que 'ns han privat la nostra voluntat nos han donat un martiri. Es veritat que casi sempre també haurá sigut per evitarns un perill ó per no cedirnos cosas que 'ns haurían perjudicat, pero com que quant estem á la edat de noys no comprenem lo molt que val aquell adagi que diu *qui 't vol bé 't farà plorar*..... de aquí vé que estiguem en un martiri continuat mentres no podem tenir voluntat propia. Aixó fá que, desconeguent lo valor que té 'l período de la infancia, estiguem desitjan ser grans avants d' hora. Però 'l temps, aqueix específich universal que tot ho cura si se sab emprar ab intel·ligencia, camina imperterrit fent sempre 'l sórt y vulgues que no vulgues fá passar als noys tota la epat de la infancia sense descuidarse d' un sol dia, d' una sola hora, d' un sol minut, permetent que se 'ns estigue martirizant cada vegada que 'ls pares nos privan de jugar ó 'ns manan qu' estudiem. Però encara hi ha un martiri mes

gran per los noys y aquest es quant als nostres pares los passa pel cap lo portarnos á Barcelona y en una de las grans tendas de joguets que hi ha en la nostra capital. Allí veyem tot y mes encara de lo que haja pogut esser objecte de nostres somnis; pero 'ls treballs per escullir son grans. La bossa dels pares no 'ns permet mes que escullir un objecte y com ni ha tants no sabem quin triar. Del mateix modo jo 'm trobo avuy. Al tractarse de publicar LA PATRIA CATALANA, en un excés d' entusiasme per la nostra mare Patria nos varem comprometre á formar part de la seua redacció; y son tants los punts que en la meua imaginació veig dignes d' esser tractats que, la veritat, no sé á quin donar la preferencia. ¿De qué donchs tractarem avuy? es á dir, ¿quin joguet escullirá 'l noy? Jo crech que lo millor es comensar per lo primer. Jo tinch un compromís contret, y aixó m' obliga al compliment de un deber; per consegüent, creyem que no será fora del cas comensar estudiant lo que es lo deber, perque si sabem comprendre 'l bé es mes fácil que 'l poguem cumplir millor.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Lo deber es lo sosteniment de la humanitat. Esborreu lo deber y desseguida 'ns

veurem abocats al caos y á la anarquia; mes encara, la supressió del *deber* fora lo comensament de la destrucció humana.

Per tot ahont hi ha sers humans existeix lo vici lluitant constanment ab la virtut.

Lo tribunal que dessideix lo resultat d' aquesta lluita es la consciencia; y com lo criteri de aquesta lo forma lo coneixement que cada hu té dels seus debers, necessàriament l' éxit ha de dependrer de la educació ben ó mal dirigida que huija rebut l' individu. Eduqueu un home fóra de las nocions del *deber* y per mes que al principi la seua consciencia se li rebelará mes ó menos contra l' mal, al fi quedarà vensuda per la influencia de nostra naturalesa que tan subjecte está á tots los vicis que proporcionan los goigs materials.

Per aixó desde 'l moment que desaparegués lo coneixement del *deber*, los homens s' anirian embrutint y aqueix embrutiment portaria com á consecuencia lógica la degeneració y destrucció inevitable de la humanitat dintre un período relativament curt.

Per aixó los homes que, dintre de las ideas modernas sols han volgut fer us dels drets individuals sense tenir presents los debers que tothom té que cumplir, han fet un mal á la societat y á nostra patria. Aqueixas ideas mal practicadas han donat resultats funests com no podian menos donar. Lo poble s' havia format ilusions que no ha pogut veurer cumplertas y ha acabat perdent la fé en los homens; y com á consecuencia, si bé no s' ha perdut encara la fé en las ideas, en cambi se ha apoderat de tothom una indiferencia per la cosa pública que ha embotat los sentiments patris. De aquí ha de venir precisament l' imperi del egoisme y ab ell la pérdua de las virtuts cívicas que significa sempre un estat de decadencia, estat ahont nos ha conduit l' olvit en uns y desconeixement en altres, dels debers inherents al home, sigui lo que vulgui lo lloch que ocupi dintre la societat.

En cambi, doneu al home una educació ben dirigida; empapeu son enteniment en las obligacions que té respecte de la familia, de la societat, de la patria; en una paraula,

imbuïuli d' una manera sòlida l' idea dels debers que té de cumplir, y lograreu formar un bon fill, bon marit, bon pare, bon germà; un bon amich; un bon ciutadà. Y una vegada obtinguts sers d' aquesta naturalesa perfeccionats, veureu familias que gosan de la major suma de ditxa possible en aquest mon; veureu exemples d' amistat y de caritat, verdaderament consoladors; veureu héroes que saben sacrificar per la seua patria. Y aqueixa armonia doméstica os farà saboreijar goigs d' una dulsura embelesadora, donant lloch á mil y mil escenas íntimas que os pagarán ab usura tots los treballs que dona la familia; aqueixos actes de amor al pròxim asseguraran mes y mes la afinitat de sentiments que deu existir entre 'ls membres de la societat, del mateix modo que precisa una relació entre las diferents pessas de una maquinaria pera conservar lo equilibri en sos diferents mohiments; per fi, lo compliment del *deber* farà que 's puguén registrar en los anals de la historia heroicitats com la de Guzman sacrificant son fill al compliment de son *deber*, del mateix modo que ho fa en Joan Blanca, anomenat lo Guzman de Catalunya, en los murs de Perpinyá; com en Alvarez que pert la vida despres de lluitar heroicament en la defensa de Girona; en Mendez Nuñez ab la célebre frase de «vale mas honra sin barcos.....» y tants y tants mes com se 'n podrian citar dels molts que honran ab sos fets las páginas de la historia.

L' espay d' un sol article es massa curt pera desarrollar nostre tema de un modo adequat á la seua importancia. Necessitem, si, un camp mes vast pera poder dir algo sobre un assumpto que tanta influencia té en la marxa natural y progresiva de la humanitat. A fi donchs de fer un estudi metódich y rahonat, dividirém nostre treball en tres articles mes pera tractar en primer lloch dels *debers patris*, despres tractarém los *debers soeials* y últimament los *debers de familia*.

LA BRANCA MORTA. (1)

Á MON ESTIMAT AMICH

DON PERE SANTAMARIA VENTURA.

—Nuestras vidas son los rios
que van á dar en el mar,
que es el morir.—

[Jorge Manrique.]

De una finestra arrán
hi tinch, d' un clau penjant,
una branqueta
de llorer benehit,
que reb de dia y nit
sol y serena.

L' hivern me 'l va assecar,
lo vent se 'n va portar
las fullas verdas;
mes encare no es mort
perque llensa una olor
boscana y fresca.

Quant surt rialler lo sol
refila l' rossinyol
tendres passadas,
ma finestreta obrint,
vetx com se va marcint
la vella branca,

Y 'm recordo plorant,
d' aquell Diumenge Sant
que la cullia
dels verdejants llorers,
en mitx dels olivers
y las alzinass.

Com me glatia 'l cor!
quan al altar major
jo la portava!
sentint l' olor dels pins
y 'ls brots de romanins,
violass y mata.

¡ Ab quin delit y afany
jo esperava l' altre any
perque tornássen

lo Diumenge de Rams,
y la Pascua, que als camps
verdor portavan!

Aquell perfum d' Abril
dolsa aroma gentil
de primavera;
era tot mon encís,
era 'l bell Paradís
y gloria meva.

Quan en somnis d' infant,
veya 'ls bruxots saltant
per la teulada;
pensava ab mon ramet,
y resant satisfet
m' aconortava

Quan del hivern l' albor
donava son color
al plá y montanya,
també al brot de lloré
posava son alé
las fullas blancas

Y quan lo fort mestral,
¡ batent mon finestral
se las enduya;
jo 'm sentia anyorar
jo volia, abastar
aquellas fullas.

Encar de bon matí
quan vetx lo sol exí
dalt de la serra,
al llindar recolzat,
oviro enamorat
mos camps y fexas.

Mon cap blanch y envellit,
oreja amorosit
l' alé puríssim
dels gentils clavellers,
que s' adressan riolers,
vora la siquia.

Com que soch tant vellet,
tot tremolant de fret
me cauhen llágrimas,

(1) Premiada en lo Certámen de la «Juventud Católica de Barcelona» de 1890.

y 'm vatx assoleyant
de la finestra estant
mirant la branca.

Y la mostro á mos nets
que alegres é inquiets
las mans me besan;
y 'ls dich:—No la llensau,
per mes que morta cau
de seca y vella.

Es lo lloort benehit
que vatx cullir florit
ab esperanças;
que quan jo siga mort,
lo vull pera recort
sobre ma caixa.

A. MASRIERA.

LA FESTA DEL DIA 8.

A las quatre de la tarde del dia 8 de Deseembre, en presencia de dos ó tres mil personas, tingué lloch la bendició de fábrica del gas d'aquesta Vila.

En lo interior del edifici, elegantment adornat, si trobavan las autoritats civils, eclesiásticas y militars, Gerent y empleats de la companyia, representants de la prensa local y provincial, y moltras distingidas personas. La banda de música del Sr. Mes-tres tocaba pessas de son escullit repertori.

Acabada la ceremonia en lo local, la comitativa se dirigí á las Casas Consistorials. Allí lo senyor Arcalde encengué per primera vegada al públich lo desitjat flúit. Un aplauso general ressoná per tota la població! La gent senzilla de cá nostre, si bé sabia formalment que l'asumpto del gas era un fet, n'obstant, ho posavan en dupte, per haber fracassat tantas y tantas vegadas aquest intent.

Lo primer que se il-luminá foren las fatxadas de las Casas Consistorials y la de la esglesia parroquial de Sant Joan Batista. En

la primera hi havia un magnífich escut d'armas de la Vila, y la inscrició següent: 8 DE DESEMBRE DE 1880, y en la segona un arc rodejan la porta principal y sobre d'ell un nom de Maria de regulars dimensions, que, tot en tot, produia un efecte admirable.

Despres de aquestas cerimónias, la Comissió, acompanyada de la música recorregué los principals carrers de la població, portan al devant los fanalers que anavan encenen los fanals per allí ahont passava la Comissió nombrada. Al trobarse en la plassa de Prim y devant de la casa en que hi están establertas las oficinas de la Companyia, la música tocá la Marsellesa y al instant se encengué la il-luminació que tenia preparada pera tal acte; consistint en uns llums que rodejavan los balcones, en lo del centre si mostrava un gran sol que produia un efecte encantador.

Retornats á casa de la Vila, lo senyor Gerent de la companyia, Mr. Mouren, doná las gracias als presents per la molestia que habian tingut en acompanyarlo; convidantlos, al mateix temps, per si tenian lo gust de acceptar un modest ambigú que tindria lloch á las vuit de la nit.

Serian las vuit del vespre quant las dependencias de la Casa Consistorial estaban plenas de gom á gom. La sala de sessions presentaba un cop de vista admirable, pus tot estaba colocat ab gust y simetria. Apendrer siti los convidats, una música colocada en la plassa amenissaba l'acte ab armoniosas tocatas. Serian las 8 y mitja, després de destapar un sens fi de botellas de *Champagne*, quant lo senyor Alcalde, doná comens á los brindis, llegin un ben pensat discurs, en que feya la resenya del modo com se havia pogut portar á cap tal mello-ra. No menos bons foren los de 'ls senyors, Arcipreste de la parroquial de San Joan Batista, F. Roca Sans, Roset, I. Farrés, Sarri, Homs, etc. etc. Nostre Director pronunciá á poca diferencia las següents paraulas:

«En nom de LA PATRIA CATALANA tinch lo gust de dirigirvos unas sentidas paraulas. No pensau oir frases que valguen la pena

de esser escoltadas, pero al menys serán sortidas del fons del cor.

Senyors: Nostre publicació fundada ab l' objecte de fer tot lo que estiga al alcans de nostras forsas per lo avens moral y material bé de nostra benvolguda Catalunya, no pot menys, impossible deixar de dir quelcom en honor á la festa que té lloch en eix instant.

Me congratulo de veurer aquí reunidas personas de tots colors polítics, y sols ab lo fet de celebrar, de donar á coneixer sos sentiments vers á la mellora que se ha realisat. No poden imaginarse l' alegria en que ha vist LA PATRIA CATALANA un dels actes que farà eco en los anals de l' historia de Valls. Acte que es y será aplaudit per tots los amans de las melloras de la Vila. M' entusiasme cada cop que veig realisar un fet de eixa naturalesa; aquesta es la primera senyal de vida d' un poble. Avuy tenim lo gas, demá vindrá 'l ferro-carril. ¡Llum!... pero no es solsament la llum que ¡il-lumine los objectes, la que precisem, si que també la que il-lumine l' enteniment.

No fá molt temps que 'l pais fou pres del element destructor, pero avuy dia veyem mostra de que 'ls ánimos exaltats han reconegut y cicatrisat las llagas causadas en nostra patria.

Avuy las revolucions dels pobles il-lustrats deuhent efectuar-se d' altra manera. Cambiem los elements destructors per los instruments del treball, los fusells en aixadas, malls y llansadoras, liras, plomas y pinzells. Las diversions públicas, en exposicions y certámens, que lluite l' intel·ligencia ab intel·ligencia, no la forsa bruta. Així es com los pobles s' instrueixen, acaban per sempre ab aquells actes que sols son dignes de pobles incults.

Senyors: En nom de la Redacció de LA PATRIA CATALANA, brindo per lo avens de la Vila, per los empressaris de la Companyia del gas, per lo Magnífich Ajuntament, y per tots los que vehuent ab goig las melloras de la terra.»

Los discursos foren alternats ab poesias dels senyors Roig y Roca Sans (R).

Durant la funció se vegé als senyors de la Companyia, ben marcada l' alegria que experimentaban al veurer l' acullida que lis feu nostra societat.

Ab la major armonia acabá una festa que no olvidará may lo poble de Valls.

R.

+ ¡DIGAM QUE SI!

Fresca poncella
del mes d' abril,
¡digam! ¿M' estimas?
¡Digam que sí!

Si tu t' vegesses
pe'ls dematins
quan regas, nena,
lo teu jardí...
¡ets mes bonica
qu' un serafí!

¡Vaja! ¿M' estimas?
¡Digam que sí!

Quant la filosa
posas als dits....
¡Quant pagaria
poguer ser llí!
Lo fil que filas
es molt felís.

¡Vaja! ¿M' estimas?
¡Digam que sí!

Las cadeneras
sols per sentir,
¡ay! quan tú cantas
venen á mils.

Nena ignocenta
de quinze abrils,
¡Vaja! ¿M' estimas?
¡Digam que sí!

Ta cabellera,
ton cosset prim,
tas galdas, nena,
de fort carmí;
¡Ay! Quant te miro
perdo 'l sentit.

¿Vols contestarme
donantme un sí?

Las papellones
s' han deixat dir,
que quan tu faltas
perden lo brill.

Ab tantas gracias
pots fer felis....

Al que 't demana
L' hi dongs un Sí.

R. R. S.

CORRESPONDENCIAS.

Barcelona, 8 Deseembre de 1880.

Sr. Director de LA PATRIA CATALANA.

Hi ha molt afany entre los escriptors pera escriurer al certámen de Valls: ja he distribuit tots los cartells que vostés van remetre, y per los antecedents que tinch, sembla que lluitarán molts bons poetas y que 'ls treballs presentats serán numerosissims. Crech que haurá vist, com quasi tots los diaris, revistas, setmanaris, ilustracions y periódichs de Catalunya han estractat ó reproduct lo Cartell.

Girona, 8 Deseembre de 1880.

Dias passats un metje d' aquesta ciutat fou víctima d' un robo. Uns lladregots que anaren á buscar al Sr. Hornos pera que fos á visitar un malalt, al ser en lo carrer de Pedret, li robaren tots los objectes de quantia que portava sobre.

Actualment está treballant en nostre teatre principal una magnífica companyia dramática, dirigida per lo intel·ligent actor, D. Vicens Rodriguez Jordan, y en la que hi figura la afamada primera actriu senyora Romeral.

Alguns apotecaris se negan á seguir lo nou sistema en sos respectius establiments.

Com vosté m' encarrega que en mas correspondencias no 'm fiqui en política, faig punt final.

Tortosa, 9 Deseembre de 1880.

Res de particular ha tingut lloch durant aquets dias. Lo únich, com haurá pogut enterarsen en los periódichs, es la desgracia ocorreguda á la equilibrista Mis Scotti, al volguer passar lo riu Ebro. La societat coral «El Ebro» li doná un benefici en son teatre, produint 258 pesetas. Res mes per avny.

Montblanch, 10 Deseembre de 1880.

Acuso recibo del Cartell del certámen que tindrà efecte en Valls durant las festas de la Candelera.

L' estat actual de Montblanch, com sempre. Pocas operacions comercials han tingut lloch aquets dias.

No fá molts dias que se estrená en aquesta població una bonica comedia en un acte, original de D. Joseph M. Ribas, titulada *Las festas de Sant Miquel*. Los aficionados que hi prengueren part, foren molt aplaudits, y l' autor fou cridat á l' escena acabat l' acte.

Falset, 10 Deseembre de 1880.

Lo dia 3 del present se celebrá una de las duas firas que tenim durant aquest mes. Per causa de la pluja, vá esser bastant dolenta. En lo dia 21 farem la segona, y pareix será concorreguda de forasters.

Los vins se pagan de 9 á 10 duros carga, y la avellana á 18 pesetas cuartera.

Lleyda, 11 Deseembre de 1880.

Tinch lo gust de acusarli recibo de la molt atenta, fetxa 28 de Novembre, en la que 'm nombra corresponsal de LA PATRIA CATALANA.

Que valgui la pena y pugui comunicarli en la present, es que, la Junta de primera ensenyansa y lo ajuntament d' aquesta ciutat, tractan de organisar un certámen entre 'ls mestres, á fi de unificar la ensenyansa primaria. Altre dia li dará mes explicacions sobre aquest particular.

CRÓNICA.

Dias passats, la Companyia del ferrocarril de Valls á Vilanova y Barcelona, va pendrer possessió dels terrenos de D. Joseph Flaquer, en lo terme de Prat del Llobregat, y de la Companyia Agrícola en lo de Barcelona. Ab aixó, quedan acabadas totas las expropiacions de terrenos compresos desde 'l terme del Vendrell á la estació de Barcelona.

Magnifica es la escaparaté ab imatge de la Verge de la Candela que 's rifa en la esglesia parroquial de S. Joan Batista. Son producte se destinará pera sufragar los gastos de la festa del desenari. Demanem als devots que compren lo major número possible de bitllets.

Lo dia 3 del present baixá á la tomba y á la flor de la seua joventut, nostre benvolgut amich, D. Daniel Figuerola y Domingo. Que la terra li sia lleugera, enviant, al mateix temps, lo pésam á sa desconsolada familia.

Actualment s' están treballant los adornos pera 'l dia del Certámen. Entre altres cosas hi anirán 9 escuts de regulars proporcions, los quals, serán: Catalunya, Valencia, Aragón, Mallorca, Barcelona, Tarragona, Lleyda, Girona y Valls.

Al mateix temps, en la joyeria del senyor Masriera de Barcelona, s' están fent set premis dels que han ofert varias societats y corporacions pera la poética festa.

Aquest any los pagesos no poden queixarse de l' actual cullita del oli, puig hi ha parts del terme en que 's trenca las branques de tant carregadas com están las oliveras. Los trulls farán lo seu negoci, y 'ls pagesos no tindrán necessitat d' escasejar l' oli.

Sumptuosa es la sombrereria que ha obert

al públich lo senyor Martinell. Casi arribaria á dir que pocas son las de la capital del Principat que se li pogan posar al costat. Allí si troban barrets, catxuxas y corbatas de totas classes. Desde 'l jornalera al mes encopetat senyor tenen en que triar, bó, bonich y barato, segons ho indica lo prospecte passat á domicili.

Ab tota pompa y solemnitat han celebrat aquest any, «Las fillas de Maria,» la festa de la Concepció. Durant lo novenari y festa predicá lo distingit orador sagrat, Dr. Cuadra.

Lo dia 30 de Novembre morí en la ciutat de Barcelona, després de una penosa malaltia, lo distingit farmacéutich D. Joseph Cases y Montserrat, natural d' aquesta vila. ¡Que Deu lo tinga en sa Santa gloria y dongui lo consol á sa afligida familia!

En la tenda que té 'l senyor Trota en lo carrer de Baldrich, si troba tot lo bó y mellor que 's coneix al dia, referent á sombreros, catxuxas, corbatas y altres mil objectes que no s' enomenan. Ell fabrica y arregla 'ls sombreros á la última perfecció, puig son ofici es lo de sombrerer.

¡Ja ho saben! Qui vulga comprar bó y barato que passe per la sombrereria del senyor Trota.

Farem los medis possibles de obtenir y publicar los discursos que 's pronunciaren y poesias que 's llegiren en casa de la Vila ab motiu de la inauguració del gas.

La empresa del teatre principal tracta de posar en escena á la breuetat possible, lo aplaudit drama de D. Frederich Soler (Pitarra), titolat *Lo dir de la gent*.

Algunas de las personas que están suscritas á la *Historia de la Villa de Valls* escrita per nostre amich y compatrici en Fran-

cisco Puigjaner, están desitjan veurer ja la primera entrega. Segons nostras noticias no 's farà esperar gaire, y estém segurs de que no defraudará las esperansas dels que creuen será una obra de gran valor literari y de molta importancia pera los fills d'aquesta vila y per totas las personas que 's dedican á estudis històrichs.

..

LA PATRIA CATALANA que vetlla per la salut pública, te 'l deber de mirar si 'ls articles que 's venen al públich son falsificats ó nó.

Dias passats vingué á nostra Redaccio un subjecte portant una paparina d'una cosa que digué ho havia comprat per farina, demanantnos fessem lo favor de examinarla y ferho públich.

Nosaltres, nos proporcionaréu farina de la mateixa casa, y si despres de lo análisis, resulta falsificada, donaréu avís á las autoritats corresponents.

..

Restaurat lo saló de balls del «Casino Catalan,» los joves de dita societat, pensan donarne hu lo diumenge pròxim, que, es de creurer será lluit, per esser lo primer que dona la nova societat.

..

Hem rebut lo número 9 de *La Industria Lanera Española*, interessant Revista que ab tant bon éxit publica la casa Editorial de D. Vicens Cusó Amat de Tarrasa, qual sumari es lo següent:

«Desengrasamiento y lavado de la lana, per J. A. y C.—Nuevo aparato para hilar, torcer y doblar la lana.—Seccion económica administrativa, per D. Joseph Roca Galés.—La Bolsa y el Libre-cambio (acabament) per P. Estasén.—Nuestros muestrarios, per J. F.—Seccion de tintes, per Charrier.—Revista de mercados por nuestros correspondientes.—Tratado de la confeccion y análisis de los tejidos, per el Catedrático, D. Francisco Javier Lluch.—Aparato para evitar choques y sacudidas en las máquinas de hilar.—Crónica industrial, per J. Prat.

..

Fa pochos dias que habem rebut en nostra redacció una obreta que té per títol *Lecciones de Fisiologia é Higiene*, escrita per don Estanislau Artal, aventatjat metje de Tarragona y professor del Institut de dita ciutat. Sens tenir la pretensió de fer un análisis de la obra, dirém unicament, despres de haber passat la vista per las cent y tantas páginas que conté y de fernos carrech de lo que modestament confessa son autor en lo prefaci de que no es original, com nos pot ser en las obras científicas, y molt menys didácticas, que es molt apropósit per lo objecte á que la destina son autor, porque si be hi havia ja lo tractat del Sr. Monlau fill, es aqueixa un poch massa extensa pera alumnos de 2.ª Ensenyansa y casi difusa en certas parts, mentres que dit manual, salvant pochos inconvenients, se fa asseguible no sols als alumnos de 2.ª sino també als de 1.ª. per ser ditas ciencias de una utilitat tan general y necessaria.

..

La simpática companyia que actua en nostre teatre principal, durant aquesta quinzena, ha posat en escena produccions que li han valgut molts aplausos y pingües resultats á la empresa.

..

Sembla que ha caigut en sach furadat lo que varem proposar en un dels números anteriors, sobre 'l blanqueix de las casas que ho necesitan.

Nosaltres, tenim ganas de fer las cosas quan no hi ha 'l temps necessari pera ferlas.

..

Lo dissapte y diumenje pròxims passats pogueram comensar á disfrutar dels recursos que proporciona la nova iluminació de aquesta Vila respecte al ornato públich. Nos referim á la combinació de llums que posá en lo balcó del primer pis en Francisco Pascual, en qual combinació vá tenir l'idea de distribuir varios dels objectes que ha posat á la venta, adequats á la il·luminació, formant un bonich dibuix que produia molt bon efecte.